

[Arbejds- og Socialministeren.]

Arbejdsløshedsloven reguleres op til henholdsvis 6 Kr. 70 Øre, 5 Kr. og 5 Kr. 90 Øre, og samtidig vilde Børnetillæggene bortfalde. Man var imidlertid klar over, at en Regulering af Kassernes maksimale Satser maatte ses i Forbindelse med Reguleringen af Lønningerne til Arbejdere og Tjenestemænd. Da disse Lønninger ikke var fulgt med Pristallet, bestemte man sig ved Lov af 31. Marts 1941 til at sætte den almindelige Reguleringsbestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 15 ud af Kraft for Finansaaret 1942—43, samtidig med at man i Stedet for tillod Arbejdsløshedskasserne dels en begrænset Regulering af Maksimumsbeløbene, dels at bevare Børnetillæggene. Resultatet blev, at Maksimumsbeløbene nu er 5 Kr. 75 Øre, 4 Kr. 35 Øre og 5 Kr. 05 Øre.

Da Arbejderne og Tjenestemændene heller ikke i Aar har faaet en Regulering, der svarer til Prisstigningen, staar vi over for det samme Spørgsmaal som i Fjor, og Regeringen er af den Opfattelse, at det vil være rigtigst at gaa videre efter Linien fra de tidligere Love, som jeg har omtalt. Det foreslaas derfor, at Reguleringsbestemmelsen i Arbejdsløshedslovens § 15 forbliver ude af Kraft for Finansaaret 1942—43, at det tillades Arbejdsløshedskasserne at foretage en begrænset Regulering samt at bevare Børnetillægget.

De nye Maksimalsatser, som Arbejdsløshedskasserne herefter faar Tilladelse til at udbetale, er som i Fjor fastsat saaledes, at der gives de arbejdsløshedsunderstøttede en begrænset Dækning for Prisstigningen. Det drejer sig dog om lidt mere end den Dækning, der efter den sidste Lønregulering er ydet til Arbejdere og Tjenestemænd.

De højeste Dagpengebeløb i Arbejdsløshedskasserne bliver efter Forslaget 6 Kr. for Forsørgere, 4 Kr. 60 Øre for Ikke-Forsørgere med mindre end 8 Aars Medlems-tid og 5 Kr. 30 Øre for Ikke-Forsørgere med over 8 Aars Medlemstid. Børnetillægget foreslaas ydet med samme Beløb som hidtil, altsaa 30 Øre pr. hjemmeverende Barn pr. Dag, dog ikke over 1 Kr. 20 Øre daglig.

Det har været overvejet, om man ikke ogsaa skulde regulere Børnetillæggene, men man har fundet det rigtigere at bibeholde de gældende Beløb, saa at yderligere Bestræbelser for at sikre Børnene og de børnerige Familier fortrinsvis sker gennem saadanne Foranstaltninger, som direkte kommer Børnene til gode.

Med Hensyn til Afholdelsen af de forøgede Udgifter følger Forslaget ligeledes

den samme Linie som Lovene af 17. Decem-ber 1940 og 31. Marts 1941. Principielt skal Arbejdsløshedskasserne selv afholde Udgifterne af deres Kontingenter og det ordinære Statstilskud, men det foreslaas at give vanskeligt stillede Kasser et Tilskud paa 70 pCt. af de Merudgifter, de faar i Forhold til Udgifterne pr. 1. April 1940 ved at forhøje Satserne og ved at yde Børnetillæg. Man gaar her samme Vej som ved de tidligere Love. Hvor Gennemsnitsfortjenesten i Aaret 1940—41 har ligget paa 3 200 Kr. eller derunder, og hvor den gennemsnitlige Ledighed mindst andrager 20 pCt., faar Kasserne Ret til 70 pCt. i Tilskud, medens der for andre Kasser, som har vanskeligt ved at foretage de Forhøjelser, der her er Tale om, og ved at yde Børnetillæg, ligesom efter Loven af 31. Marts 1941 stilles 1 Mill. Kr. til Raadighed.

Med Hensyn til Udgifternes Størrelse skal jeg sluttelig oplyse, at det i Ministeriet er beregnet, at der vil gaa 19 Mill. Kr. til Tilskud til de vanskeligt stillede Kasser. Da Kommunerne afholder $\frac{1}{3}$ af dette Beløb eller ca. 6,3 Mill. Kr., skulde Statens Udgifter blive 12,7 Mill. Kr., men hertil kommer 3 Mill. Kr. som Tilskud til Arbejdsløshedsfonden, for at den kan blive i Stand til at yde de sædvanlige Tilskud til Fortsættelseskasserne. Statens samlede Udgifter bliver da 15,7 Mill. Kr. Heraf udgør 3,3 Mill. Kr. Tilskud til den Forhøjelse af Dagpengesatserne, som det tillades Kasserne at foretage pr. 1. April i Aar, medens Resten skyldes en Videreførelse af den i Fjor foreslaaede Ordning.

Jeg kan hermed anbefale Forslaget, der er vedtaget enstemmigt og uden Ændringer i det andet høje Ting, til hurtig og velvillig Behandling.

Josef Andersson: Det har, som det fremgik af den højtærede Arbejds- og Socialministers Udtalelser, været en Forudsætning i Henhold til en Bestemmelse i Arbejdsløshedslovens § 15, at Dagpengenes Maksimumsbeløb i Tilfælde af Svingninger i Varepriserne skulde kunne reguleres efter nærmere angivne Regler. Men da den Aftale, der var indgaaet mellem Arbejdsgiverforeningen og De samvirkende Fagforbund i 1939 om Regulering af Arbejdernes Lønninger, paa Grund af den stærke Stigning i det officielle Pristal i 1940 blev sat ud af Kraft, blev ogsaa Bestemmelsen i § 15 i Arbejdsløshedsloven om Regulering af Dagpengesatserne suspenderet. Der har dog allerede et Par Gange i de forløbne Krigs-aar fundet en Regulering Sted af Dagpenge-